

[Søren Andersen.]

Det sidste spørgsmål er sikkert et af de emner, vi kommer til at drøfte, og som vi måske kan have lidt forskellige meninger om. Det kan også være et af de forhold, som det bliver vanskeligt virkelig at få klaret.

Jeg synes, det er såre fornuftigt, at lovforslaget er bygget sådan op, at det samler den hjælp, der findes for enker under alle forhold: efter dødsfald, under uddannelse, og til de yngre enker som helhed, så at hele denne lovgivning bliver samlet under ét.

Naturligvis kan der være forskellige meninger om principper og enkeltheder, og den drøftelse må jo tages. Og jeg vil meget gerne, hvis der kan blive lejlighed til det, se det materiale, som det udvalg, der arbejder med tingene, er i besiddelse af, for selv om der endnu ikke er afgivet betænkning, er der ingen tvivl om, at der er blevet bestilt noget i de næsten 2 år, udvalget har været nedsat.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige lovforslaget en saglig og velvillig behandling i udvalget ud fra ønsket om at skabe lysere kår for de enligt stillede kvinder, som man må erkende på mange måder har det svært.

Erna Sørensen: Der kan ikke fra mit partis side være nogen tvivl om, at vi meget gerne vil være med til at gennemføre en enkepensionsordning. Gennem flere år har vi arbejdet hen til det, og vi gjorde udtrykkeligt i folkepensionsbetænkningen opmærksom på, at nu måtte vi gøre alvor af at få et sådant forslag frem, da vi alle af erfaring kender, hvor svært det kan være for kvinder, der bliver enlige og måske endda er forsørgere, at klare sig. Det er også kendt for os, at mange af disse kvinder nødig søger socialkontoret for at få den understøttelse, de kan opnå. Jeg tror, det er helt rigtigt, som det ærede medlem fru Edel Saunte sagde, at man ikke kan tænke sig, at forsorgslovens § 282 bliver fuldt udnyttet af dem, som i virkeligheden trænger til hjælp.

Vi vil altså gerne gå ind i forhandlinger om dette lovforslag, som jo kun er en del af den lovgivning, der skal føre frem til en endelig enkepensionsordning. Jeg vil ligesom den foregående ærede ordfører, det

ærede medlem hr. Søren Andersen, sige, at det er beklageligt, at lovforslag vedrørende et så stort og vigtigt lovgivningsområde fremkommer her omtrent i den 11. time. Det er jo et lovforslag, der griber ind på et helt nyt område inden for socialforsorgen. Det drejer sig om en betydelig forøgelse af vore udgifter på dette område, og det er just ikke den vej, mit parti ønsker at gå. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er meget positivt indstillet over for en virkelig enkepensionsordning.

Jeg mener dog ikke, at jeg med samme sikkerhed som de foregående ærede talere vil kunne sige, at de i lovforslaget indeholdte bestemmelser helt dækker det, som jeg mener vi skal nå frem til med enkepensionsordningen.

I § 15, stk. 3, foreslås det, at kvinder, der er blevet enker efter det fyldte 50. år, kan få tilkendt hjælp til underhold. Det er meget svært at finde, hvor kriteriet ligger for ydelsen til disse kvinder, og jeg må mene, at når man overfører reglen i § 282 til kapitel II, har man i virkeligheden mulighed for individuel behandling af disse sager, i modsætning til kapitel I, hvorefter det er en ret for den pågældende at få pension.

Jeg er helt enig i, at hjælpen ydes efter de samme regler, som gælder for folkepensionen. Vi kan måske tale om, hvorvidt der skal være nogen forskel mellem indtjeningsvnen, når det drejer sig om enkepension, og når det drejer sig om folkepension.

Jeg står meget usikker over for en del af de ting, som er nævnt i dette lovforslag, men jeg håber, at vi, selv om det er blevet fremsat sent, kan gå ud fra, at der bliver en grundig behandling i udvalget, at vi ikke skal jage forslaget igennem, så det skal være færdigbehandlet inden ferien. Jeg tror heller ikke, kommunerne vil være glade for midt i et regnskabsår at få nye regler om enkepension.

Jeg vil nødig gå ind på de enkelte paragraffer — det er der simpelt hen ikke tid til her — men jeg vil gerne tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget. Jeg vil forbeholde mig at granske § 1 nærmere og vil ikke tage nogen endelig stilling til paragraffens stk. 1, nr. 3, idet jeg i og for sig mener, at når den højtærede socialminister